

[A. C. D. Petersen.]

gaaet uden den nævnte Toldforhøjelse. Det er muligt, at Overenskomsten med Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger har bevirket saa høje Priser, at Kartoffelmelet blev saa meget fordyret, at Produktionen blev rentabel. Men det bortforklarer jo ikke, at der skulde en Forhøjelse af Produktets Pris til, for at det rigtig kunde gaa. At de har kunnet skaffe sig den gennem en fordelagtig Kontrakt, som jeg dog vil gaa ud fra kun er indgaaet paa kortere Aaremaal — jeg tror neppe, Fællesforeningen turde indgaa paa en saadan Kontrakt for et længere Aaremaal — betyder jo kun, at denne lille Fabrik, der kun producerer ca. $\frac{1}{20}$ af det, der bruges her i Landet, kan gaa. Men det, som jeg tror er Værdien i de Toldforanstaltninger, der er foretaget, er, at nu kan de andre Fabrikker, som før blevslaaet i Stykker af den udenlandske Konkurrence, komme i Gang og derved blive til Gavn for Landbruget.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem — ja, nu er det ærede Medlem jo ikke mere Repræsentant for Give-Kredsen, saa han er ikke i den Grad som før tvunget til at varetage disse Interesser, men hvis det ærede Medlem Hr. Holdgaard havde været her, vilde han afgjort have svaret nej til det Spørgsmaal, jeg nu vil stille: Tør det ærede Medlem komme her op og sige, at han og hans Parti foreslaar, at denne Foranstaltning skal falde bort, fordi de ikke ønsker, at Kartoffelmelsindustrien skal have en Favør ved den lille Beskyttelse, den har andraget om?

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Ved Folketingsmand Himmelstrup er fra Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser, De danske Provinsbankers Forening og de københavnske Banker modtaget en Henvendelse, hvori fraraades at ophøje Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 142 af 28. April 1931 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord til Lov.

Henvendelsen, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelt, vil blive tilstillet det om nævnte Sag nedsatte Udvalg.

Jeg skal her udsætte Mødet til i Aften Kl. 7³⁰.

Mødet udsat Kl. 5⁵.

Mødet fortsat Kl. 7³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Julin: En Kollega her i dette høje Ting, det ærede Medlem Hr. Sneum, har været saa venlig at tilstille mig en lille Pjece, der bærer Titelen „Kirke og Skole“, et Særtryk af en Artikel, som det ærede Medlem har skrevet i Lærerforeningens Organ „Folkeskolen“. Jeg anerkender den saglige og objektive Form, som det ærede Medlem har benyttet ved Fremsættelsen af sine Tanker om Forholdet mellem Kirke og Skole. Og jeg skal straks sige, at der er visse Tanker i Pjecen, som jeg fuldt ud kan tiltræde. Det ærede Medlem siger saaledes, at Kirken gennem Aarhundreder har haft en betydelig Indflydelse i Samfundslivet, ikke alene her i Landet, men ogsaa i andre europæiske Lande, kort sagt overalt, hvor den er trængt frem. Dette er saa rigtigt og sandt. Det ærede Medlem følger til:

„Hvad Kirken direkte har betydet og betyder for de enkelte Medlemmer, skal jeg ikke komme ind paa her. Jeg tror ikke, det lader sig gøre at vurdere dette.“

Ogsaa heri er jeg enig med det ærede Medlem. Vi kan vel knap nok til fulde vurdere, hvilken Betydning Evangeliets Forkyndelse gennem Kirkens Tjenere har haft paa vort eget Livssyn og vor hele Livsudvikling. Men saa sandt som det er, at Troen kommer ved, at man hører, og at man hører, sker ved, at Ordet bliver forkyndt, saa sandt er det ogsaa, at mange igennem Tiderne ved Ordets Forkyndelse er ledet til Troen paa Kirkens Herre, og andre er gennem den samme Forkyndelse stadfæstet i denne Tro. Men ved Siden af denne Indflydelse paa de enkelte har Kirken, som det ærede Medlem ganske rigtigt skriver, gennem Tiderne øvet direkte Indflydelse paa mange Sider af Samfundslivet og har paa mange Omraader sat sit Præg paa hele Udviklingen. Kunst og Videnskab har meget at takke Kirken for. Musik, Sang og Digtetekunst har faaet mægtige Impulser fra Kirken, og de prægtige Kirkebygninger rundt om i de kristne Lande, ogsaa i vort Land, bærer tydeligt Vidnesbyrd om den Indsats i Bygningskunstens Udvikling, som Kirken og dens Mænd har øvet.

Senere i Pjecen kommer det ærede